

JEDNOCZYĆ (12) *vb impf*

e oraz o jasne.

praes 3 sg jednoczy (10). \diamond 2 *pl* jednoczycie (1). \diamond *con* 3 sg *m* by jednoczył (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII(XVIII) w.

1. Łączyć w zgodną całość, wspólnotę, doprowadzać do jedności; *coniungere Vulg, Cn; adunare, coadunare, redigere in unum Cn* [w tym: kogo (7), co (4)] (11) : [Chrystus] między Máięstątem Bożym á między ludzkim rodzáiem w pólrzodku nas iednoczy *SarnUzn F4; ActReg 29.*

jednoczyć komu czym (1): *BiałKat 281 cf* »złączać, jednoczyć«.

jednoczyć z kim (5): *KarnNap D3v*; Bo íámá wiárá (iefli kniey nádźieią y miłość nieprzyftąpi) ani nas doftátecznie iednoczy z Pánem Chriřtufem/ áni czyni żywym człónkiem ciáła iego. *WujJud 101; SkarŻyw 91*; Po nim Iágełło Litwę iednoczy z Polaki *KochProp 9; WujNT Yyyyyy.*

Szeregi: »jednoczyć a (i) spajać« (2): *Leop B2*; A ten pokarm nařwiętfzy nie iedno cię z Pánem Chriřtufem íáko z głową twoią iednoczy y ípaia/ ále też y ze wřzyftkiemi řwiętyimi iego *KarnNap D3v.*

»jednoczyć, zgromadzać« (1): Oná [miłość] żywióły iednoczy/ [...] Oná rzeczy rořprořzone zgromadza *GórnDworz Mm6v.*

»złączać, jednoczyć« (1): [Chrystus] włáfnym ciáłem nas karmi: tymże nas łobie złącza/ tym nas łobie iednoczy. *BiałKat 281.*

a. *Gromadzić, przyłączać* [co do czego] (1) : Biádá wam ktorzy iednoczyćie dom do domu/ y rolą do roli przyłączacie/ aż do íámej gránice [qui *coniungitis domum ad domum et agrum agro copulatis Vulg Is 5/8*]. *PowodPr 71.*

2. *Łagodzić, uspokajać* [co] (1) :

Wyrażenie: »roznice jednoczyć a uspokoić« (1): trzeba tu iednemu być coby thy roznice/ ktorych zázwdy dořyć/ iednoczył á wřpokoił/ zwłářczá ty zábурzenia chłópskie *BielKron 209v.*

Formacje współrdzenne: *przyjednoczyć, zjednoczyć; zjednaczać, zjednoczać; jednocić, zjednocić,*

Synonimy: 1. *spajać, zgromadzać, złączać*; 2. *spokoić.*

Cf JEDNOCZĄCY